

Bydgoszcz, dnia, 2 listopada 2010 roku

Egz. nr

**Sąd Okręgowy w Warszawie
XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych**

Aleja Solidarności 127.
00-898 Warszawa.

Powód : **Wacław Wenecki** zam. 85-432 Bydgoszcz ul. Kormoranów 10/3.
adres do korespondencji: ul. Kwiatowa 4/2 85-333 Bydgoszcz.

Pozwany : Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych i Administracji, ul. Pawlińskiego 17/21,
02-106 Warszawa.

Sygn. akt. XIII U 382/10 z dnia; 12.10.2010

PISMO PROCESOWE POWODA.

W odpowiedzi na przesłane przez Sekretariat XIII Wydziału Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie, sygn. akt.: XIII U 382/10 z dnia 12.10.2010 r. otrzymane 14.10.2010 r. - stanowisko Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, znak: ZER-PR-1183/10/ 539-BK z dnia 3 lutego 2010 roku - **podtrzymuję swoje odwołanie** z dnia 13.12.2009 r. od decyzji Dyrektora ZE-R MSWiA w Warszawie z dnia 2.12.2009 r. nr. ewid.: KRM 456/2013 w części dotyczącej obniżenia mojej emerytury.

Ponadto wnoszę o:

1. Zmianę decyzji Dyrektora ZER MSWiA poprzez ustalenie wysokości emerytury policyjnej z uwzględnieniem 40% podstawy wymiaru emerytury za pierwsze 15 lat służby, zgodnie z art.15 ustawy „(...) o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,(...) oraz ich rodzin”, [Dz.U. z 2004 r. nr.8, poz. 67 ze zm.]
2. Ponowne wyliczenie okresu służby w organach bezpieczeństwa państwa od 2.03.1980 r. do 1.12.1983 r. w pionie „W” /studia w Wyższej Szkole Oficerskiej w Legionowie/ i zaliczenie tego okresu służby po 2,6%, a nie jak to jest w decyzji po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok.

3. Zaliczenie okresu 2.03.1978 - 15.10.1984 jako służby w Milicji Obywatelskiej, a nie jako służby w organach bezpieczeństwa państwa, co obniżyło moją emeryturę z 2,6% na 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok.

Zaskarżonej decyzji zarzucam:

- Naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, w szczególności, art. 15 i art. 15b ustawy „(...) o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, ABW, (...) oraz ich rodzin”.

- Rozszerzającą interpretację przepisów określających jednostki Służby Bezpieczeństwa oraz bezpodstawne, błędne zaliczenie części okresu służby w Milicji Obywatelskiej jako pracy w organach bezpieczeństwa państwa.

UZASADNIENIE.

1. Dyrektor Zakładu Emerytalno – Rentowego MSWiA- decyzją Nr. ZER-PR -102045 z dnia 15.12.2009 r. - dokonał ponownego ustalenia wysokości mojej emerytury policyjnej przeliczając 26 lat, 3 miesiące i 13 dni według mnożnika 0,7% podstawy wymiaru emerytury, a tym samym obniżył wysokość mojego świadczenia emerytalnego do 36,23 % podstawy jego wymiaru.

Zgodnie z art. 15 ustawy „(...)o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy(...)” każdemu funkcjonariuszowi, który pozostawał w służbie przed 2 stycznia 1999 roku przysługuje świadczenie emerytalne w wysokości 40% po odbyciu 15 lat służby. Za każdy kolejny rok pozostawania w służbie, funkcjonariuszowi przysługuje 2,6% podstawy wymiaru emerytury. Przepis art. 15b ustawy „(...)o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy(...)” nakazuje ustalać świadczenia emerytalne z zastosowaniem mnożnika 0,7 % podstawy wymiaru emerytury.

Przy ponownym ustalaniu emerytury funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 roku „o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów” [Dz.U. z 2007r. nr.63, poz.425 z póź. zm.], przede wszystkim zastosowanie powinien mieć art. 15 ustawy „(...) o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy(...)”, a dopiero w dalszej kolejności art.15 b tej ustawy. Wolą ustawodawcy przy wprowadzaniu zmiany do ustawy „o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, ABW, (...) oraz ich rodzin”, było pozostawienie zasady, zgodnie z którą po pierwszych 15 latach pracy każdemu funkcjonariuszowi przysługuje emerytura w wysokości 40% podstawy jej wymiaru. [Biuletyn nr 1655/VI Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych nr 90 z dnia 17.12.2008 r., druku 1353-A Sejmu RP VI Kadencji - 32 posiedzenie z dnia 16.12.2008r].

Nie ma wątpliwości, iż taka formuła stosowania przepisów ustawy jest słuszna, gdyż właśnie w taki sposób przepisy interpretowane są przez przedstawicieli Sejmu oraz sędziów Trybunału Konstytucyjnego [*protokół z rozprawy przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie K 6/09 z dnia 13.01.2010 r. s. 75,77, 79,174*].

Przyjmując nawet, że przepisy dotyczące ustalania wysokości emerytur pozwalają na ich różną interpretację, należy stosować interpretację, która jest korzystna dla osoby ubezpieczonej [*P.Winczorek Prawo Konstytucyjne Rzeczypospolitej Polskiej s.88-89, Warszawa 2003; red. D.Górecki Polskie prawo konstytucyjne w zarysie, s. 78-86, Zakamycze 2006*].

2

2. Zgodnie z art.2 ust.3 ustawy z 18 października 2006 roku „o ujawnieniu informacji o dokumentach (...)”, ***jednostkami Służby Bezpieczeństwa w rozumieniu tej ustawy, są to jednostki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które z mocy prawa podlegały rozwiązaniu w chwili zorganizowania Urzędu Ochrony Państwa, oraz te jednostki, które były ich poprzedniczkami***”.

Wyższa Szkoła Oficerska w Legionowie nie została zatem z mocy prawa rozwiązana z chwilą utworzenia UOP, albowiem została zniesiona 10 czerwca 1989 roku i to na podstawie art. 3 ustawy z dnia 31 marca 1965 roku o wyższym szkolnictwie wojskowym. Natomiast ustawą z 6 kwietnia 1990 r., UOP utworzony został 10 sierpnia 1990 r.

W sprawie tej Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych, w sprawie sygn. akt. XIII U 3506/09 z dnia 13 lipca 2010 r. (o wysokość emerytury policyjnej), w uzasadnieniu wyroku wskazał, że uczelnia ta powołana została rozporządzeniem Rady Ministrów 1 września 1972 roku, z którego nie wynika, że była to jednostka Służby Bezpieczeństwa, gdyż zgodnie z § 1 statutu, uczelnia ta była szkołą wyższą i stanowiła samodzielną jednostkę organizacyjną.

Również Sąd Apelacyjny w Gdańsku wydał wyrok z dnia 18 listopada 2009 roku, sygn. akt.IIAKa 322/09; POSAG 2010/1/198 563028, zgodnie z którym Wyższej Szkoły Oficerskiej w Legionowie nie można uznać za organ bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art.2 ustawy z 18 października 2006 r. „o ujawnieniu informacji (...)”, bo choć mieści się w katalogu instytucji wymienionych w art.2 ust.1 pkt.5 ustawy lustracyjnej, nie odpowiada kryteriom art. 2 ust.3 tej ustawy.

Analogiczna ocena prawna charakteru WSO w Legionowie zawarta jest w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie XVIII Wydział Karny z 14 grudnia 2009 r., sygn. akt. XVIII K 258/09.

Uchwałę Sądu Najwyższego z 20 czerwca 2000 r., sygn. akt. I KZP 15/00; OSNKW 2000/7-8/61- w przywołanych wyżej orzeczeniach – uwzględniły Sądy: Apelacyjny w Gdańsku oraz Okręgowy w Warszawie XVIII Wydział Karny.

Wyższa Szkoła Oficerska w Legionowie nie została zatem z mocy prawa rozwiązana z chwilą zorganizowania UOP, albowiem wcześniej została zniesiona.

Okresu studiów /służby/ w Wyższej Szkole Oficerskiej w Legionowie /vide odpis dyplomu, świadectwo służby/, nie można uznać jako okresu pracy w organach bezpieczeństwa państwa.

Uwzględniając przywołane przepisy oraz orzecznictwo sądowe i Uchwałę Sądu Najwyższego – uznać należy, że nie zachodzą przesłanki wymienione w art.15b ust.1 ustawy z 18 lutego 1994 r.

Uzasadnia to zmianę zaskarżonej decyzji w części dotyczącej studiów /służb/ w czasie: 2.03.1980 – 1.12.1983 i przyjęcie tego okresu po 2,6% podstawy wymiaru emerytury.

Mając na uwadze powyższe uważam, że pismo procesowe jest zasadne.

/-/ Waclaw Wenecki.

Wyk.: 3 egz.

egz.1-2 Sąd Okręgowy w Warszawie,

egz.3 powód.

3

Ta sama argumentacja dotyczy pionu „W”, który został zlikwidowany w czerwcu 1989 r. – podstawa prawna!

UZASADNIENIE.

Zgodnie z art.2 ust.3 ustawy z 18 października 2006 roku „o ujawnieniu informacji o dokumentach (...)” [Dz.U. z 2007r. nr.63, poz.425 z póź. zm.] „jednostkami Służby Bezpieczeństwa w rozumieniu tej ustawy, są to jednostki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które z mocy prawa podlegały rozwiązaniu w chwili zorganizowania Urzędu Ochrony Państwa, oraz te jednostki, które były ich poprzedniczkami”.

Pion „W” nie został zatem z mocy prawa rozwiązany z chwilą utworzenia UOP, a w czerwcu 1989 roku. Natomiast ustawą z 6 kwietnia 1990 r. UOP utworzony został 10 sierpnia 1990 r.

W sprawie tej, choć dotyczyło to Wyższej Szkoły Oficerskiej w Legionowie wypowiadały się sady. I tak:

- Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych, w sprawie sygn. akt. XIII U 3506/09 z dnia 13 lipca 2010 r. (o wysokość emerytury policyjnej) w uzasadnieniu wyroku wskazał, że uczelnia ta powołana została rozporządzeniem Rady Ministrów 1 września 1972 roku, z którego nie wynika, że była to jednostka Służby Bezpieczeństwa, gdyż zgodnie z §1 statutu, uczelnia ta była szkołą wyższą i stanowiła samodzielną jednostkę organizacyjną.

- Również Sąd Apelacyjny w Gdańsku wydał wyrok z dnia 18 listopada 2009 roku, sygn. akt.IIAKa 322/09; POSAG 2010/1/198 563028, zgodnie z którym Wyższej Szkoły Oficerskiej w Legionowie nie można uznać za organ bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art.2 ustawy z 18 października 2006 r.

„o ujawnieniu informacji (...)”, bo choć mieści się w katalogu instytucji wymienionych w art.2 ust.1 pkt.5 ustawy lustracyjnej, nie odpowiada kryteriom art.2 ust.3 tej ustawy.

- Analogiczna ocena prawna charakteru WSO w Legionowie zawarta jest w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie XVIII Wydział Karny z 14 grudnia 2009 r., sygn. akt.XVIII K 258/09.

Uchwałę Sądu Najwyższego z 20 czerwca 2000 r., sygn. akt. I KZP 15/00; OSNKW 2000/7-8/61- w przywołanych wyżej orzeczeniach - uwzględniły Sądy: Apelacyjny w Gdańsku oraz Okręgowy w Warszawie XVIII Wydział Karny.

4

Ponadto opierając się na Zarządzeniu nr.53 [Dz.Urz. MSW nr.2, poz.14,str.23] Ministra Spraw Wewnętrznych z 2 lipca 1990 r. cytuję;
§1 – funkcjonariuszami Służby Bezpieczeństwa są osoby, które pełniły służbę na stanowiskach i w jednostkach wymienionych w Instrukcji Przewodniczącego Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej z 25 czerwca 1990 r.

Ponieważ pion taki już nie istniał od czerwca 1989 r., także i w wyżej wymienionej Instrukcji nie wymieniono takich funkcjonariuszy.

Opierając się na orzeczeniu Sądu Okręgowego i Sądów Apelacyjnych, które uznały, że skoro jedne z elementów definicji – brak rozwiązania z mocy prawa w chwili zorganizowania UOP, bądź bycia poprzedniczką jednostki podlegającej takiej likwidacji – nie pozwala uznać pionu „W” za jednostkę Służby Bezpieczeństwa w rozumieniu ustawy.

Biuro „W” jak i Wydziały „W” Komend Wojewódzkich Milicji Obywatelskiej nie zostały zatem z mocy prawa rozwiązane z chwilą zorganizowania UOP, gdyż wcześniej tj. w czerwcu 1989 roku nastąpiło ich rozwiązanie.

Uwzględniając przywołane przepisy oraz orzecznictwo Sądu i Uchwałę Sądu Najwyższego – uznać należy, że nie zachodzą przesłanki wymienione w art.15b ust.1 ustawy z 18 lutego 1994 r.

Okres służby w Wydziale „W” Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w [Bydgoszczy /dokumenty o przebiegu służby /](#), nie można uznać jako okres pracy w organach bezpieczeństwa państwa.

Uzasadnia to zmianę zaskarżonej decyzji w części dotyczącej okresu 1.10.1978 r.- 1.08.1981r. - służbę w pionie „W” i wyliczenie tej służby po 2,6%, a nie po 0,7% podstawy jej wymiaru.

Mając na uwadze powyższe uważam, że pismo procesowe jest zasadne.

/-/ Wacław Wenecki.

Załączniki:

- 1.Zarządzenie Nr 53;
- 2.Zarządzenie Nr 51;
- 3.Instrukcja Przewodniczącego Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej z 25 czerwca 1990 r.

5

Z A Ł A C Z N I K nr. 1.

(Dz. Urz.. MSW Nr 2, poz. 14, Str. 23):
ZARZĄDZENIE Nr 53
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH
z dnia 2 lipca 1990 r.

w sprawie określenia stanowisk zajmowanych przez funkcjonariuszy b. Służby Bezpieczeństwa oraz jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych, w których pełnili oni służbę.

Na podstawie art. 58 ustawy z dnia 31 lipca 1985 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz.. U. Nr 38 poz. 181; Nr 34 z 1989 r. poz.189 i Nr 35, poz. 192) w związku z art. 136 ust. 2 i 3 ustawy z 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30 poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Funkcjonariuszami byłej Służby Bezpieczeństwa są osoby, które pełniły służbę na stanowiskach i w jednostkach wymienionych w Instrukcji Przewodniczącego Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej z 25 czerwca 1990 r.

§2.

W Zarządzeniu Nr 60/87 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 października 1987 r. w sprawie przebiegu służby funkcjonariuszy SB i MO (Dz. Urz. MSW Nr 6, poz. 16 z późniejszymi zmianami) w § 28 ust 2 i numerację ust. 1 skreśla się.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
gen. broni Czesław KISZCZAK.

6

Z A Ł A C Z N I K nr. 2.

ZARZĄDZENIE Nr 51 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH z dnia 25 czerwca 1990 roku (Dz. Urz. MSW Nr 2, poz. 12, Str. 22)

w sprawie przeprowadzenia oceny byłych funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa.

W związku z uchwałą Nr 69 Rady Ministrów z dnia 27 maja 1990 r. w sprawie trybu i warunków przyjmowania byłych funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa do służby w Urzędzie Ochrony Państwa i innych jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz zatrudniania ich w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych (*MP Nr 20 z 1990 r. poz. 159*) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zobowiązuje się Departament Kadr do dostarczenia wszystkim funkcjonariuszom wymienionym w Instrukcji Przewodniczącego Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej z dnia 25 czerwca 1990r., zwanym dalej "kandydatami", formularzy wniosków o przyjęcie do służby, stanowiących załącznik do Uchwały Nr 69 RM oraz poinformowania ich o treści niniejszego Zarządzenia.

§ 2.

Kandydaci zobowiązani są dostarczyć wypełnione formularze w nieprzekraczalnym terminie do dnia 4 lipca 1990 r. do Departamentu Kadr.

§ 3.

Wypełniony formularz wraz z teczką personalną kandydata Departament Kadr niezwłocznie przekaze Sekretarzowi Komisji Kwalifikacyjnej do Spraw Kadr Centralnych.

§ 4.

Zobowiązuje się Departament Kadr do przedłożenia Szefowi Urzędu Ochrony Państwa listy wszystkich funkcjonariuszy nie podlegających postępowaniu kwalifikacyjnemu z powodu przekroczenia 55 roku życia, w terminie 2 dni licząc od daty niniejszego Zarządzenia.

§ 5.

Biuro "C" zobowiązane jest udzielać Komisji wszelkich informacji niezbędnych do przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego.

§ 6.

Komisja, po zakończeniu postępowania, niezwłocznie powiadamia kandydata o jego wyniku. Kandydat zobowiązany jest potwierdzić na piśmie, wraz z datą dzienną, zapoznanie się z decyzją Komisji.

§ 7.

Wojewódzkie Komisje Kwalifikacyjne we własnym zakresie ustalają miejsce i tryb składania wniosków.

6

§ 8.

W ciągu 7 dni od otrzymania decyzji kandydat może wnieść pisemne odwołanie do Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej za pośrednictwem Komisji Kwalifikacyjnej, która wydała decyzję.

§ 9.

Odwołanie wraz z całą dokumentacją Sekretarz Komisji Kwalifikacyjnej do Spraw Kadr Centralnych lub Wojewódzkiej Komisji Kwalifikacyjnej przekazuje Sekretarzowi Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej.

§10.

O decyzji Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej powinien być niezwłocznie poinformowany kandydat i właściwa Komisja Kwalifikacyjna.

§ 11.

Po zakończeniu postępowania kwalifikacyjnego Komisja przekazuje akta kandydatów i decyzje negatywne właściwym komórkom kadr, a decyzje pozytywne organom wymienionym w § 10 Uchwały Nr 69 RM.

§12.

Spory pomiędzy komisjami a organami MSW rozstrzyga ostatecznie Przewodniczący Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej.

§13.

Zarządzenie, wchodzi w życie z dniem podpisania.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
gen. broni Czesław KISZCZAK.

7

W skutek Uchwały Nr 69 Rady Ministrów z dnia 21 maja 1990 r. powstała instrukcja.

INSTRUKCJA
PRZEWODNICZĄCEGO CENTRALNEJ KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ
z dnia 25 czerwca 1990 roku

I. Za funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa zobowiązanych do poddania się postępowaniu kwalifikacyjnemu w wypadku zamiaru podjęcia służby w Urzędzie Ochrony Państwa, Policji lub Ministerstwie Spraw Wewnętrznych albo podjęcia zatrudnienia w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych uznaje się osoby, które:

1. W dniu 10 maja 1990 roku były zatrudnione na następujących stanowiskach:
 - a) Szefa Służby Wywiadu i Kontrwywiadu,
 - b) Szefa Służby Bezpieczeństwa,
 - c) Szefa Służby Kadr, Szkolenia i Wychowania,
 - d) Zastępcy Szefa Wywiadu i Kontrwywiadu,
 - e) Zastępcy Szefa Służby Bezpieczeństwa,

- f) Zastępcy Szefa Służby Kadr, Szkolenia i Wychowania,
 - g) doradcy ministra.
2. W dniu 10 maja 1990 roku były zatrudnione w następujących jednostkach organizacyjnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:
- a) Departament I,
 - b) Departament II,
 - c) Departament Ochrony Konstytucyjnego Porządku Państwa,
 - d) Departament Ochrony Gospodarki,
 - e) Departament Studiów i Analiz,
 - f) Grupa operacyjno-sztabowa Szefa Służby Bezpieczeństwa,
 - g) Sekretariat Szefa Służby Wywiadu i Kontrwywiadu oraz Szefa Służby Bezpieczeństwa,
 - h) Departament Kadr - z wyłączeniem pracowników sekretariatów,
 - i) Departament Szkolenia i Wychowania - z wyłączeniem pracowników sekretariatów,
 - j) Biuro "C",
 - k) Biuro Szyfrów,
 - l) Biuro Śledcze,
 - ł) Biuro Paszportów - do stanowiska Zastępcy Naczelnika Wydziału,
 - m) były Zarząd Ochrony Funkcjonariuszy - z wyłączeniem pracowników sekretariatów,
 - n) Wydział Bezpieczeństwa Publicznego Akademii Spraw Wewnętrznych w Legionowie,
 - o) Biuro "B" - do stanowiska Zastępcy Naczelnika Wydziału,
 - p) Departament Techniki - do stanowiska Zastępcy Naczelnika Wydziału, oraz na odpowiadających w/wym. stanowiskach i w jednostkach Wojewódzkich Urzędów Spraw Wewnętrznych.
3. W dniu 31 lipca 1989 roku zajmowały stanowiska określone w pkt. 1 lub były zatrudnione w jednostkach wymienionych w pkt. 2, a następnie zostały przeniesione do pracy w jednostkach organizacyjnych Milicji Obywatelskiej.

8

4. Postępowaniem kwalifikacyjnym nie będą objęte osoby zatrudnione w w/wym. jednostkach na stanowiskach milicjant - kierowca.

II. W przypadku osób wymienionych w ust. I pkt 1 lit. c, f oraz w ust. I pkt 2 lit. h, i Komisja odstępuje od oceny, jeśli uzna, że osoba wymieniona była funkcjonariuszem Milicji Obywatelskiej.

III. Instrukcja wchodzi w życie z dniem jej podpisania.

PRZEWODNICZĄCY
CENTRALNEJ KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ.

OBLAŚNIENIE DO WZORU PISMA PROCESOWEGO.

Wzór tego pisma dot. wniesienia dodatkowych spraw, nie podnoszonych w Odwołaniu do Sądu, przesłanym za pośrednictwem ZER MSWiA.

1. W oparciu o art.15 ustawy emerytalno-rentowej służb mundurowych; obliczenie do emerytury pierwszych 15 lat służby w wysokości 40% postawy.
2. W oparciu o wyroki Sądu nie zachodzą przesłanki wymienione w art. 15b ust.1 ustawy z 18 lutego 1994 r. a dot.: WSO Legionowo, Pion „W”, gdyż nie można uznać pracy czy studiów w w/w jako służby w organach bezpieczeństwa państwa.
3. Błędne wyliczenie lat służby.

Podnosimy sprawy które tylko mnie dotyczą.

Wpisujemy dane dotyczące mojej osoby.

Podnosząc sprawy Pionu „W” dołączamy załączniki.

